

Универзитет у Београду
Математички факултет

МАСТЕР РАД

**Глобални екстремуми – примене у економији и
физици**

Студент:

Оливера Ђурђевић

Ментор:

др Бранислав Првуловић

Београд
децембар 2017.

Садржај:

Увод	1
1 Глобални екстремуми	2
1.1 Глобални екстремуми на неограниченим интервалима	4
1.2 Глобални екстремуми на отвореним интервалима	6
1.3 Глобални екстремуми функције са једним локалним екстремумом .	7
2 Примена глобалних екстремума у економији	19
3 Примена глобалних екстремума у физици	23
3.1 Правoliniјско кретање	23
3.2 Брзина и интензитет брзине	23
3.3 Убрзање	27

Увод

Извод и диференцијални рачун су се појавили у *XVII* веку. У општем облику су их формулисали Лајбниц и Њутн. Лајбниц је прву расправу о диференцијалном рачуну објавио 1684., а Њутн 1687. године независно од Лајбницових резултата. Заједно са браћом Бернули су применили овај рачун на многобројне проблеме геометрије, механике и физике. Тачну дефиницију преко граничне вредности дао је Коши.

Даље су диференцијални рачун унапређивали математичари, а међу њима се нарочито истичу француски математичар Лагранж, Болцано, Вајерштрас и други.

Ученици се први пут сусрећу са екстремним вредностима у другом разреду средње школе, а затим се то знање продубљује са увођењем појма извода у четвртом разреду средње школе. Како математика, између осталог, треба да оспособи ученике за примену стечених знања у разним животним подручјима, то тема извода добија на значају. Најчешће се тежи корелацији математике са сродним, углавном природним наукама, али и економија је погодна област за практичне примене математичких знања.

У првој глави су уведене неке основне дефиниције и теореме из диференцијалног рачуна које ће бити коришћене за проналажење екстремних вредности и које ће помоћи бољем разумевању појма. У циљу бољег разумевања наведена је неколицина илустративних примера.

Друга глава је посвећена примени глобалних екстремума у економији. На почетку уводимо основне појмове и везе између тих појмова. То је пропраћено одговарајућим примерима.

Трећа глава је посвећена примени глобалних екстремума у физици. Наводимо основне појмове. Појам праволинијског кретања, појам брзине, интензитета брзине као и убрзања. Такође је све пропраћено примерима.

1 Глобални екстремуми

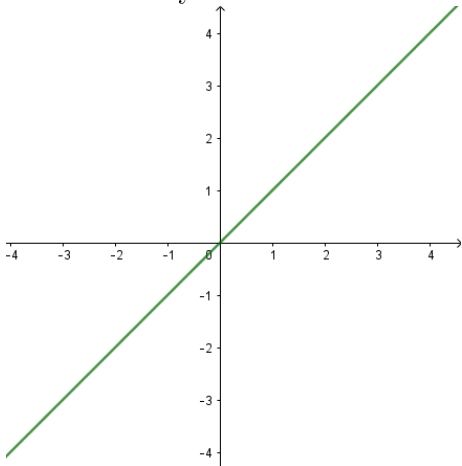
Нека је $f : D_f \rightarrow \mathbb{R}$, $D_f \subseteq \mathbb{R}$.

Дефиниција 1.1 Функција f има глобални максимум у тачки $x_0 \in D_f$ ако је $f(x) \leq f(x_0)$ за све вредности x из домена функције f . Сама вредност $f(x_0)$ представља глобални максимум.

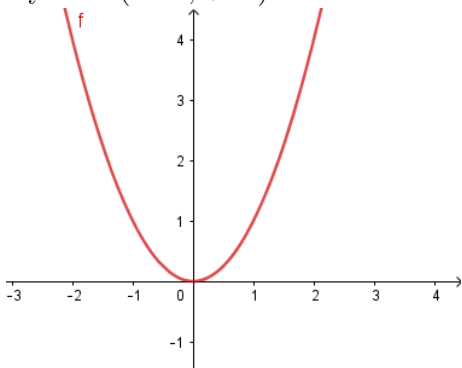
Функција f има глобални минимум у тачки $x_0 \in D_f$ ако је $f(x) \geq f(x_0)$ за све вредности x из домена функције f . Сама вредност $f(x_0)$ представља глобални минимум.

На пример, функција $f(x) = x$ нема ни глобални минимум ни глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$.

Али ако ову функцију посматрамо на неком сегменту, онда ће она имати и глобални минимум и глобални максимум.

Функција $f(x) = x^2$ има глобални минимум у тачки 0, али нема глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$.

Сада ћемо навести Вајерштрасову теорему о екстремној вредности:

Теорема 1.1 Ако је функција f непрекидна на сегменту, онда она има и глобални максимум и глобални минимум на том сегменту.

Дефиниција 1.2 Функција f има локални максимум у тачки x_0 , ако постоји интервал који садржи тачку x_0 и вредност $f(x_0)$ је највећа вредност у том интервалу, тј. $f(x_0) \geq f(x)$ за свако x из тог интервала.

Функција f има локални минимум у тачки x_0 , ако постоји интервал који садржи тачку x_0 и вредност $f(x_0)$ је најмања вредност у том интервалу, тј. $f(x_0) \leq f(x)$ за свако x из тог интервала.

Наравно, ако је тачка x_0 тачка глобалног максимума тада је она и тачка локалног максимума, а ако је тачка глобалног минимума тада је и тачка локалног минимума.

Дефиниција 1.3 Тачка c која припада домену функције f зове се критична тачка те функције ако је $f'(c) = 0$ или $f'(c)$ не постоји.

Сада ћемо навести Фермаову теорему.

Теорема 1.2 Претпоставимо да је функција f дефинисана на неком отвореном интервалу који садржи тачку x_0 . Ако функција f има локални екстремум у тачки x_0 , тада је тачка x_0 критична тачка функције f .

Последица 1.3 Ако функција f има глобални екстремум на отвореном интервалу (a, b) онда се тај екстремум мора десити у критичној тачки.

Доказ: Претпоставимо да функција f има глобални максимум у тачки x_0 која се налази у интервалу (a, b) .

Тада је $f(x_0)$ такође и локални максимум за функцију f . Закључујемо на основу теореме 1.2 да је x_0 критична тачка функције f .

Аналогно доказујемо последицу у случају када функција f има глобални минимум.

□

Ако имамо функцију f која је непрекидна на сегменту $[a, b]$ и треба да пронађемо глобалне екстремуме, прво што ћемо урадити јесте да пронађемо критичне тачке те функције у отвореном интервалу (a, b) , затим одредимо вредности функције f у критичним тачкама и крајевима сегмента. Највећа од добијених вредности представља глобални максимум функције f на сегменту $[a, b]$, а најмања добијена вредност глобални минимум функције f на сегменту $[a, b]$.

Пример 1 Одредити глобалне екстремуме функције $f(x) = 2x^3 - 15x^2 + 36x$ на сегменту $[1, 5]$.

Решење: Дата функција је полином, па је диференцијабилна свуда.

Сада можемо пронаћи критичне тачке наше функције на отвореном интервалу $(1, 5)$.

$$f'(x) = 6x^2 - 30x + 36.$$

Добијени полином можемо раставити на чиниоце, па добијамо:

$$f'(x) = 6(x - 2)(x - 3).$$

Први извод изједначимо са нулом, и добијамо да су критичне тачке $x = 2$ и $x = 3$. Следеће што ћемо урадити јесте пронаћи вредности функције f у тачкама $x = 2$, $x = 3$, као и у крајњим тачкама сегмента.

$$f(1) = 2 \cdot 1^3 - 15 \cdot 1^2 + 36 \cdot 1 = 23,$$

$$f(2) = 2 \cdot 2^3 - 15 \cdot 2^2 + 36 \cdot 2 = 28,$$

$$f(3) = 2 \cdot 3^3 - 15 \cdot 3^2 + 36 \cdot 3 = 27,$$

$$f(5) = 2 \cdot 5^3 - 15 \cdot 5^2 + 36 \cdot 5 = 55.$$

Одавде можемо закључити да је $x = 1$ тачка глобалног минимума функције f на сегменту $[1, 5]$, док је $x = 5$ тачка глобалног максимума функције f на датом сегменту. Глобални минимум је 23, а глобални максимум 55.

△

1.1 Глобални екстремуми на неограниченим интервалима

Нека је функција f непрекидна на интервалу $(-\infty, +\infty)$. У неким случајевима одређивањем лимеса кад $x \rightarrow +\infty$ и $x \rightarrow -\infty$ можемо утврдити да ли имамо глобални минимум, глобални максимум, или немамо екстремних вредности. Посматрајмо таблицу:

$\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = +\infty$	функција има глобални минимум, али нема
$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = +\infty$	глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$
$\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = -\infty$	функција има глобални максимум, али нема
$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = -\infty$	глобални минимум на $(-\infty, +\infty)$
$\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = -\infty$	функција нема ни глобални минимум,
$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = +\infty$	ни глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$
$\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = +\infty$	функција нема ни глобални минимум,
$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = -\infty$	ни глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$

Пример 2 Испитати да ли полином $p(x) = 3x^4 + 4x^3$ има екстремних вредности, и ако има одредити у којим их тачкама достиже.

Решење: Рачунамо наведене лимесе.

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = +\infty,$$

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = +\infty.$$

На основу таблице можемо закључити да функција има глобални минимум, а нема глобални максимум на $(-\infty, +\infty)$. Проверимо у којој се тачки тај минимум достиже.

Наш полином је диференцијабилна функција на целом интервалу $(-\infty, +\infty)$, па можемо тражити први извод датог полинома.

$$p'(x) = 12x^3 + 12x^2,$$

$$p'(x) = 12x^2(x + 1).$$

Извод је потребно изједначити са нулом.

$$12x^2(x + 1) = 0.$$

Дакле, кандидати за глобални минимум су $x = 0$ и $x = -1$.

Рачунамо вредност полинома у датим тачкама.

$$p(0) = 3 \cdot 0^4 + 4 \cdot 0^3 = 0,$$

$$p(-1) = 3 \cdot (-1)^4 + 4 \cdot (-1)^3 = -1.$$

Функција има глобални минимум у тачки $x = -1$, и тај минимум је -1 .

△

1.2 Глобални екстремуми на отвореним интервалима

Нека је функција f непрекидна на интервалу (a, b) . У неким случајевима одређивањем лимеса кад $x \rightarrow a+$ и $x \rightarrow b-$ можемо утврдити да ли имамо глобални минимум, глобални максимум, или немамо екстремних вредности. Посматрајмо таблицу:

$\lim_{x \rightarrow a+} f(x) = +\infty$	функција има глобални минимум, али нема глобални максимум на (a, b)
$\lim_{x \rightarrow b-} f(x) = +\infty$	
$\lim_{x \rightarrow a+} f(x) = -\infty$	функција има глобални максимум, али нема глобални минимум на (a, b)
$\lim_{x \rightarrow b-} f(x) = -\infty$	
$\lim_{x \rightarrow a+} f(x) = -\infty$	функција нема ни глобални минимум, ни глобални максимум на (a, b)
$\lim_{x \rightarrow b-} f(x) = +\infty$	
$\lim_{x \rightarrow a+} f(x) = +\infty$	функција нема ни глобални минимум, ни глобални максимум на (a, b)
$\lim_{x \rightarrow b-} f(x) = -\infty$	

Пример 3 Испитати да ли функција $f(x) = \frac{1}{x^2-x}$ има глобалних екстремума на интервалу $(0, 1)$, и ако има одредити у којим их тачкама постиже.

Решење Функција f је непрекидна на интервалу $(0, 1)$.

Рачунамо лимесе из таблице.

$$\lim_{x \rightarrow 0+} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0+} \frac{1}{x^2-x} = \lim_{x \rightarrow 0+} \frac{1}{x \cdot (x-1)} = -\infty,$$

$$\lim_{x \rightarrow 1-} f(x) = \lim_{x \rightarrow 1-} \frac{1}{x^2-x} = \lim_{x \rightarrow 1-} \frac{1}{x \cdot (x-1)} = -\infty.$$

На основу таблице закључујемо да функција f има глобални максимум, а нема глобални минимум на интервалу $(0, 1)$.

Сада је потребно пронаћи критичне тачке функције f .

На основу правила за извод количника добијамо да је

$$f'(x) = -\frac{2x-1}{(x^2-x)^2}.$$

Следеће што је потребно јесте изједначити први извод са нулом, то јест:

$$-\frac{2x-1}{(x^2-x)^2} = 0, \text{ одакле следи да је једино решење } x = \frac{1}{2}.$$

Дакле, функција има глобални максимум у тачки $x = \frac{1}{2}$, и он износи

$$f\left(\frac{1}{2}\right) = \frac{1}{\left(\frac{1}{2}\right)^2 - \frac{1}{2}} = -4.$$

△

1.3 Глобални екстремуми функције са једним локалним екстремумом

Претпоставимо да је функција непрекидна на неком ограниченом или неограниченом интервалу. Ако она има тачно један локални екстремум он мора бити и глобални екстремум.

То нам говори и следећа теорема.

Теорема 1.4 *Претпоставимо да је функција f непрекидна и да има тачно један локални екстремум на неком интервалу I у тачки x_0 .*

Ако функција f има локални минимум у тачки x_0 , онда је $f(x_0)$ глобални минимум функције f на I .

Ако функција f има локални максимум у тачки x_0 , онда је $f(x_0)$ глобални максимум функције f на I .

Доказ: Нека функција f има локални максимум у некој тачки $x = x_0$, и нема других екстремних вредности у том интервалу.

Претпоставимо супротно: да $f(x_0)$ није глобални максимум функције f . Тада: $(\exists x_1 \in I) f(x_1) > f(x_0)$.

Без губитка општости претпоставимо да је $x_1 > x_0$, и посматрајмо сегмент $[x_0, x_1]$. Функција f је непрекидна на том сегменту, па према Вајерштрасовој теореме достиже и минимум.

Минимум не може бити ни у тачки x_1 јер је $f(x_1) > f(x_0)$. Пошто је x_0 тачка локалног максимума функције f , за неко $x \in (x_0, x_1)$ важиће $f(x) \leq f(x_0)$.

Дакле, минимум се достиже унутар интервала $[x_0, x_1]$, па то онда мора бити и локални минимум функције f на интервалу I . Контрадикција.

□

Ако је тачка x_0 критична тачка функције f и ако је $f''(x_0) < 0$, тада функција f има максимум, а ако је $f''(x_0) > 0$ функција f има минимум.

Пример 4 *Одредити глобалне екстремуме функције $f(x) = e^{x^3-3x^2}$ на интервалу $(0, +\infty)$ уколико они постоје.*

Решење: Испитајмо лимесе на крајевима датог интервала.

$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = +\infty$, па функција f не може имати глобални максимум на интервалу $(0, +\infty)$.

$$\lim_{x \rightarrow 0^+} f(x) = 1.$$

Постоји могућност да функција f има глобални минимум на интервалу $(0, +\infty)$. Пронаћи ћемо критичне тачке наше функције.

$$f'(x) = e^{x^3-3x^2} \cdot (3x^2 - 6x) = 3x(x-2)e^{x^3-3x^2}.$$

$$f'(x) = 0, \text{ када је } x = 0 \text{ и } x = 2.$$

Тачка $x = 0$ не припада нашем интервалу, па ћемо проверавати само за тачку $x = 2$.

$$f''(x) = e^{x^3-3x^2} (3x^2 - 6x)^2 + e^{x^3-3x^2} (6x - 6) = [(3x^2 - 6x)^2 + 6x - 6]e^{x^3-3x^2},$$

$$f''(2) = 6e^{-4} > 0.$$

Локални минимум се постиже у тачки $x = 2$.

На основу претходне теореме глобални минимум је у тачки $x = 2$, и износи

$$f(2) = e^{-4}.$$

△

Погледајмо још неке примере.

Пример 5 Претпоставимо да је функција f непрекидна на сегменту $[-4, 4]$, и њене критичне тачке су: $x = -3$, $x = 0$ и $x = 2$. Користећи таблицу испод одредити глобалне екстремуме функције f на датим сегментима:

а) $[1, 4]$;

б) $[-2, 2]$.

x	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4
$f(x)$	2224	-1333	0	1603	2096	2293	2400	2717	6064

Решење: Као што смо рекли, посматрамо вредност функције f у крајњим тачкама сегмента, као и у критичним тачкама.

а) Овде су крајеви сегмента тачке $x = 1$ и $x = 4$. Једина критична тачка која припада овом сегменту је тачка $x = 2$.

Наша таблица се сада сведе на:

x	1	2	4
$f(x)$	2293	2400	6064

Одавде видимо да је глобални минимум у тачки $x = 1$, а глобални максимум у тачки $x = 4$.

б) Крајеви сегмента су тачке $x = -2$ и $x = 2$. Једина критична тачка која припада интервалу $(-2, 2)$ јесте тачка $x = 0$.

Сада таблица изгледа овако:

x	-2	0	2
$f(x)$	0	2096	2400

Глобални минимум је у тачки $x = -2$, а глобални максимум у тачки $x = 2$.

△

Пример 6 Дата је функција $f(x) = x^3 - 3x^2 - 9x + 25$. Одредити глобалне екстремуме функције f на датим сегментима:

а) $[0, 4]$;

б) $[-4, 2]$.

Решење: Одредимо прво критичне тачке функције f .

$$f'(x) = 3x^2 - 6x - 9 = 3(x^2 - 2x - 3) = 3(x + 1)(x - 3).$$

$f'(x) = 0$, за $x = -1$ и $x = 3$.

а) Посматрамо вредности функције f у тачкама $x = 0$, $x = 4$, као и вредност у критичној тачки $x = 3$ која припада овом сегменту.

$$f(0) = 0^3 - 3 \cdot 0^2 - 9 \cdot 0 + 25 = 25,$$

$$f(3) = 3^3 - 3 \cdot 3^2 - 9 \cdot 3 + 25 = -2,$$

$$f(4) = 4^3 - 3 \cdot 4^2 - 9 \cdot 4 + 25 = 5.$$

Одавде закључујемо да је глобални минимум функције f -2 , а глобални максимум 25 .

б) Сада посматрамо вредност функције f у тачкама $x = -4$, $x = -1$ и $x = 2$.

$$f(-4) = (-4)^3 - 3 \cdot (-4)^2 - 9 \cdot (-4) + 25 = -51,$$

$$f(-1) = (-1)^3 - 3 \cdot (-1)^2 - 9 \cdot (-1) + 25 = 30,$$

$$f(2) = 2^3 - 3 \cdot 2^2 - 9 \cdot 2 + 25 = 3.$$

Глобални минимум функције је -51 , а глобални максимум 30 .

△

Пример 7 Испитати да ли полином $p(x) = x^2 - x - 2$ има екстремних вредности на $(-\infty, +\infty)$, и ако има одредити у којим их тачкама достиже.

Решење: Рачунамо наведене лимесе.

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} p(x) = +\infty,$$

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} p(x) = +\infty.$$

На основу таблице за глобалне екстремуме на неограниченим интервалима можемо закључити да функција има глобални минимум, а нема глобални максимум на $(-\infty, \infty)$. Проверимо у којој се тачки тај минимум достиже.

Наш полином је диференцијабилна функција на целом интервалу $(-\infty, +\infty)$, па

семо тражити први извод датог полинома.

$$p'(x) = 2x - 1.$$

Извод је потребно изједначити са нулом.

$$2x - 1 = 0.$$

Дакле, глобални минимум се постиже у тачки $x = \frac{1}{2}$, и он износи :

$$p\left(\frac{1}{2}\right) = \left(\frac{1}{2}\right)^2 - \frac{1}{2} - 2 = -\frac{9}{4}.$$

△

Пример 8 *Правоугаоно поље треба да се огради са три стране. Са четврте стране је поток. Ако на располагању имамо 1000 метара ограда, наћи димензије поља тако да његова површина буде максимална.*

Решење: Означимо са a страницу поља која се налази паралелно страни која је ограђена токомом, а са b две преостале стране.

Важиће следећа једнакост.

$$2b + a = 1000, \text{ одакле је:}$$

$$a = 1000 - 2b, b \in [0, 500].$$

У површину правоугаоника ћемо убацити ово a које смо изрзили пре b , па имамо:

$$P = (1000 - 2b)b,$$

$$P = -2b^2 + 1000b.$$

Сада треба да пронађемо критичне тачке добијене функције.

$$P' = -4b + 1000.$$

$$P' = 0, \text{ одакле је } b = 250, \text{ а } a = 500.$$

На основу Вајерштрасове теореме максимум се мора достићи у некој тачки сегмента.

$$P(0) = P(500) = 0,$$

$$P(250) = 125000.$$

Тражене димензије су 500 метара x 250 метара.

△

Пример 9 *Правоугаону парцелу треба оградити са две врсте ограде. На две супротне стране користиће се тешка ограда, која се продаје за 1200 динара по метру, док ће се на преостале две стране користити стандардна ограда која се продаје за 800 динара по метру. Израчунати димензије парцеле, са највећом површином за чије ограђивање ограда кошта 6000000 динара.*

Решење: Нека су странице парцеле a метара и b метара.

Важиће једнакост

$$2 \cdot a \cdot 1200 + 2 \cdot b \cdot 800 = 6000000, \text{ одакле је } b = \frac{7500-3a}{2}.$$

Формула за површину правоугаоника је $P = ab$, одакле имамо:

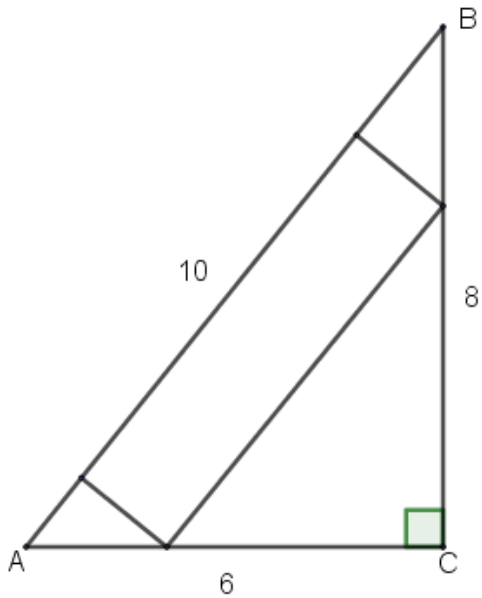
$$P = \frac{7500a-3a^2}{2}.$$

$$P' = \frac{7500-6a}{2}.$$

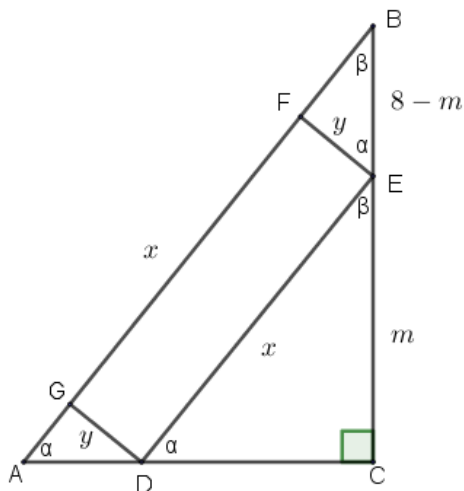
$$\frac{7500-6a}{2} = 0, \text{ одакле је } a = 1250, \text{ а } b = 1875.$$

△

Пример 10 *Правоугаоник треба да се упише у правоугли троугао чије су странице 6cm, 8cm и 10cm. Наћи димензије правоугаоника који ће имати највећу површину, претпостављајући да је правоугаоник постављен као на слици.*

Решење: Посматрајмо слику:

Троугао DCE је сличан са троуглом ACB , одакле је $\frac{x}{10} = \frac{m}{8}$.

Троугао BFE је сличан са троуглом BCA одакле је $\frac{y}{6} = \frac{8-m}{10}$.

Из прве једначине је $x = \frac{5m}{4}$, а из друге $y = \frac{3(8-m)}{5}$.

Сада: $P = xy$.

$$P = \frac{3(8m-m^2)}{4}.$$

$$P' = \frac{3(8-2m)}{4}.$$

Максимум се постиже за $m = 4$, тада је $x = 5\text{cm}$ и $y = \frac{12}{5}\text{cm}$.

△

Пример 11 Жица дужине 12 метара може се савити у круг, у квадрат или се може пресећи на два дела од којих ће се направити и круг и квадрат. Колико жице треба употребити за круг тако да укупна површина ограничена фигуром буде:

- а) максимална;
- б) минимална?

Решење: Нека је x обим круга, тада је $12 - x$ обим квадрата.

Важиће да је $0 \leq x \leq 12$ (за $x = 12$ имамо само круг, а за $x = 0$ само квадрат)

$$x = 2r\pi, \text{ одакле је } r = \frac{x}{2\pi}.$$

$$12 - x = 4a, \text{ одакле је } a = \frac{12-x}{4}.$$

Укупна површина се добија када саберемо површине круга и квадрата.

$$P = \frac{1}{4\pi}x^2 + \frac{(12-x)^2}{16}.$$

$$P' = \frac{(4+\pi)x-12\pi}{8\pi}.$$

$$P' = 0, \text{ за } x = \frac{12\pi}{4+\pi}.$$

Рачунамо вредност површине у крајевима сегмента, то су тачке $x = 0$ и $x = 12$, као и у добијеној критичној тачки $x = \frac{12\pi}{4+\pi}$.

$$P(0) = 9,$$

$$P\left(\frac{12\pi}{4+\pi}\right) = \frac{36\pi+144}{(4+\pi)^2},$$

$$P(12) = \frac{36}{\pi}.$$

б) Укупна површина ограничена кругом и квадратом биће минимална ако за круг употребимо $\frac{12\pi}{4+\pi}$ метара жице.

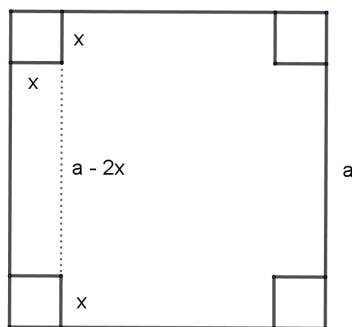
а) Максимална вредност за P ће се постићи у $x = 12$.

Укупна површина биће максимална за $x = 12$ метара, то јест ако се жица савије само у круг.

△

Пример 12 Од картона облика квадрата странице a начинити отворену кутију максималне запремине. Одредити димензије кутије и максималну запремину.

Решење:

Са x смо означили висину кутије, док ће основна ивица имати дужину $a - 2x$.

Из формуле за запремину правилне четворостране призме која ће имати само једну базу имаћемо да је

$$V(x) = (a - 2x)^2 \cdot x, \quad x \in [0, \frac{a}{2}].$$

$$V(x) = (a^2 - 4ax + 4x^2)x,$$

$$V(x) = 4x^3 - 4ax^2 + a^2x.$$

Пронађимо критичне тачке функције $V(x)$.

$$V'(x) = 12x^2 - 8ax + a^2.$$

$$V'(x) = 0.$$

$$12x^2 - 8ax + a^2 = 0,$$

$$x_{1/2} = \frac{8a \pm \sqrt{64a^2 - 48a^2}}{24},$$

$$x_{1/2} = \frac{8a \pm 4a}{24},$$

$$x_1 = \frac{a}{2}, x_2 = \frac{a}{6}.$$

$$V(0) = 0,$$

$$V\left(\frac{a}{2}\right) = 4 \cdot \left(\frac{a}{2}\right)^3 - 4 \cdot a \cdot \left(\frac{a}{2}\right)^2 + a^2 \cdot \frac{a}{2} = 0,$$

$$V\left(\frac{a}{6}\right) = 4 \cdot \left(\frac{a}{6}\right)^3 - 4 \cdot a \cdot \left(\frac{a}{6}\right)^2 + a^2 \cdot \frac{a}{6} = \frac{2a^3}{27}.$$

Максимална вредност функције $V(x)$ се постиже у тачки $x = \frac{a}{6}$.

Основна ивица је тада $a - 2x = a - \frac{a}{3} = \frac{2}{3} \cdot a$, висина је $\frac{a}{6}$, док је максимална запремина $V\left(\frac{a}{6}\right) = \frac{2}{27} \cdot a^3$.

△

Пример 13 *Одредити димензије правог ваљка максималне запремине чији осни пресек има обим 28см.*

Решење: Осни пресек правог кружног ваљка је правоугаоник, чија је једна страница пречник круга основе, а друга страница висина. Па имамо:

$$4r + 2H = 28.$$

$$2r + H = 14, \text{ одакле је } H = 14 - 2r.$$

Запремина ваљка се рачуна по формули $V = B \cdot H$, где је B површина базе, а H висина ваљка. База ваљка је круг па је $B = r^2\pi$. Заменимо у формулу за запремину ваљка и висину коју смо добили.

$$V = r^2\pi(14 - 2r) = 14r^2\pi - 2r^3\pi.$$

$$V' = 28r\pi - 6r^2\pi.$$

$$V' = 0.$$

$$2r\pi(14 - 3r) = 0.$$

Имамо, $r = 0$ и $14 - 3r = 0$, односно $r = \frac{14}{3}$.

Максимална запремина се постиже за $r = \frac{14}{3} \text{ cm}$, висина је тада $H = 14 - 2r = \frac{14}{3} \text{ cm}$.

△

Пример 14 *Одредити основну ивицу и висину правилне четворостране пирамиде дате површине P , тако да има највећу запремину.*

Решење: Површина пирамиде се рачуна по формули $P = B + M$. Основа правилне четворостране пирамиде је квадрат, па је $B = a^2$. У омотачу се налазе четири једнакокрака троугла, па је $M = 4 \cdot \frac{ah}{2} = 2ah$. На основу наведеног $P = a^2 + 2ah$.

Запремина пирамиде се рачуна по формули $V = \frac{1}{3}B \cdot H$, што је у нашем случају $V = \frac{1}{3}a^2 \cdot H$.

Из формуле за површину лако можемо изразити апотему:

$$h = \frac{P - a^2}{2a}.$$

Квадрирањем дате једнакости добијамо да је $h^2 = \frac{(P - a^2)^2}{4a^2}$.

У пирамиди, помоћу Питагорине теореме имамо везу између висине пирамиде, апотеме и основне ивице. Та веза гласи:

$$h^2 = H^2 + \left(\frac{a}{2}\right)^2.$$

Убацивањем у ову формулу h^2 које смо израчунали добијамо:

$$\frac{(P - a^2)^2}{4a^2} = H^2 + \frac{a^2}{4}.$$

Одакле је: $H^2 = \frac{(P - a^2)^2}{4a^2} - \frac{a^2}{4}$,

$$H^2 = \frac{(P-a^2)^2 - a^4}{4a^2} = \frac{(P-a^2-a^2)(P-a^2+a^2)}{4a^2},$$

$$H^2 = \frac{(P-2a^2)P}{4a^2},$$

$$H = \frac{\sqrt{P(P-2a^2)}}{2a}.$$

Убацимо добијено H у формулу за запремину пирамиде.

$$V = \frac{1}{3}a^2 \frac{\sqrt{P(P-2a^2)}}{2a} = \frac{1}{6}a \sqrt{P(P-2a^2)}.$$

Израчунајмо извод запремине.

$$V' = \frac{1}{6} \cdot \frac{P^2 - 4Pa^2}{\sqrt{P(P-2a^2)}}.$$

$$V' = 0.$$

$$P^2 = 4 \cdot P \cdot a^2,$$

$$a^2 = \frac{P}{4},$$

$$a = \frac{\sqrt{P}}{2}.$$

Треба проверити да ли се за ову вредност постиже тражени максимум.

$$P^2 - 4 \cdot P \cdot a^2 > 0, \text{ на } (-\infty, \frac{\sqrt{P}}{2}),$$

$$P^2 - 4 \cdot P \cdot a^2 < 0, \text{ на } (\frac{\sqrt{P}}{2}, +\infty).$$

С обзиром на V' , функција пре $\frac{\sqrt{P}}{2}$ расте, а после $\frac{\sqrt{P}}{2}$ опада па је ту заиста максимум.

Још треба израчунати висину. То ћемо урадити заменом добијене вредности a у

$$H = \frac{\sqrt{P(P-2a^2)}}{2a}.$$

$$H = \frac{\sqrt{2P}}{2}.$$

△

2 Примена глобалних екстремума у економији

Нека је дат неки временски период.

Наведимо следеће функције:

$C(x)$ - укупни трошкови производње x производа у том временском периоду

$R(x)$ - укупан приход од продаје x производа током тог временског периода

$P(x)$ - укупна добит остварена продавањем x производа током тог временског периода.

Сада се лако може уочити веза између ових функција:

$$P(x) = R(x) - C(x).$$

Као што је познато имамо две врсте трошкова у фирми која се бави производњом:

-Режијске трошкове, који укључују трошкове као што су закуп пословног простора и осигурање. Они не зависе од x . Такви трошкови су сигурни, морају се платити чак и онда када се ништа не произведе. Означимо их са a .

- Трошкови ресурса који су употребљени за стварање производа. Ови трошкови зависе од броја произведених производа x .

Трошкови ресурса $M(x)$ најчешће се изражавају на следећи начин:

$$M(x) = bx + cx^2, \text{ при чему су } b \text{ и } c \text{ константе.}$$

Сада ће важити:

$$C(x) = a + bx + cx^2.$$

Ако фирма може продати све производе које произведе за p динара по једном производу, онда за укупан приход важи $R(x) = px$.

Сада из $P(x) = R(x) - C(x)$, имамо да је:

$$P(x) = px - (a + bx + cx^2).$$

Такође постоји и доста фактора који утичу на број произведених производа. Неки од фактора су, на пример, број запослених, количина расположивих машина, економски услови и конкуренција.

Због свега наведеног, постојаће горња граница броја производа које је произвођач способан да произведе и прода.

Зато се најчешће за домен функција C , R и P узима сегмент $[0, l]$, где је l та горња граница.

Пример 15 *Продаје се антибиотик фармацеутске фирме, по цени од 200 динара по комаду. Ако су укупни трошкови за x производа $C(x) = 500000 + 80x + 0,003x^2$, и ако је производни капацитет фирме 30000 производа у одређеном временском периоду, колико производа се мора произвести и продати да би се остварио максималан профит?*

Решење: Важиће да је $R(x) = 200x$.

Применићемо формулу којом се рачуна укупна добит.

$$P(x) = 200x - (500000 + 80x + 0,003x^2).$$

Следеће што ћемо урадити јесте пронаћи критичне тачке ове функције.

$$P'(x) = 200 - (80 + 0,006x) = 120 - 0,006x.$$

$$P'(x) = 0.$$

$$120 - 0,006x = 0, \text{ одакле је } x = 20000.$$

Како имамо сегмент $[0, 30000]$, рачунаћемо вредност функције у тачкама 0, 20000 и 30000.

$$P(0) = -500000,$$

$$P(20000) = 700000,$$

$$P(30000) = 400000.$$

Вредност је највећа у 20000 и то је тачка у којој се максимум постиже и он износи 700000 динара.

Дакле, производњом 20000 антибиотика остварује се максимална добит.

△

Пример 16 *Произвођач ђубрива сматра да може продати свој производ по цени $p = 300 - 0,1x$ динара, при чему је x број производа. Укупни трошкови производње x производа износе $C(x) = 15000 + 125x + 0,025x^2$.*

Ако производни капацитет фирме износи 1000 производа за одређено време, колико се мора произвести и продати да би се остварио максималан профит?

Решење: Видели смо да је $P(x) = px - C(x)$, одакле је:

$$P(x) = (300 - 0,1x)x - (15000 + 125x + 0,025x^2),$$

$$P(x) = 300x - 0,1x^2 - 15000 - 125x - 0,025x^2.$$

$$P'(x) = 300 - 0,2x - 125 - 0,05x,$$

$$P'(x) = 175 - 0,25x.$$

За критичне тачке тражимо нулу првог извода.

$$P'(x) = 0,$$

$$175 - 0,25x = 0,$$

$$x = \frac{175}{0,25},$$

$$x = 700.$$

Како посматрамо сегмент $[0, 1000]$, тражићемо вредност функције у тачкама 0, 700 и 1000.

Када се $P(x)$ мало среди добије се $P(x) = -0,125 \cdot x^2 + 175 \cdot x - 15000$.

$$P(0) = -15000,$$

$$P(700) = 46250,$$

$$P(1000) = 35000.$$

Закључујемо да се максималан профит достиже за $x = 700$, и износи 46250 динара.

△

Пример 17 Нека фирма је утврдила да може дневно продати x својих производа, по цени p динара по производу. Ако важи $p = 1000 - x$ и $C(x) = 3000 + 20x$ одредити:

- а) укупан приход;
- б) укупан профит;
- в) максималан профит.

Решење: а) $R(x) = px = (1000 - x)x$.

б) $P(x) = R(x) - C(x) = 1000x - x^2 - (3000 + 20x) = -x^2 + 980x - 3000$.

в) $P'(x) = -2x + 980$.

$$P'(x) = 0.$$

$$x = \frac{1980}{2} = 490.$$

$$P''(x) = -2 < 0, \text{ што значи да се максимум постиже у тачки } x = 490.$$

Максималан профит износи $P(490) = -490^2 + 980 \cdot 490 - 3000 = 237100$ динара.

△

3 Примена глобалних екстремума у физици

3.1 Праволинијско кретање

Кретање је основно стање материје. Сва тела у природи се крећу. Услед кретања настају промене и различите физичке појаве. Кретањем тела мењају положај једно у односу на друго па је најбољи начин да се кретање дефинише као промена положаја тела у односу на друго тело. Механика је област физике која проучава кретање.

У случају праволинијског кретања честице кретање се врши дуж једне праве линије и увек се може одабрати да то буде једна од координатних оса.

Почнимо посматрање честице у тренутку $t = 0$. Како се честица креће она пређе неки пут. Пут је функција од времена па ћемо га означити са $s(t)$. Функција $s(t)$ је функција положаја честице, или закон кретања честице.

Ако посматрамо тренутке t_1 и t_2 као и положај честице $s(t_1)$ и $s(t_2)$, тада се $s(t_2) - s(t_1)$ назива померај честице на сегменту $[t_1, t_2]$.

3.2 Брзина и интензитет брзине

Брзина као вектор има правац, смер и интензитет и изражава се на следећи начин:

$$v(t) = s'(t).$$

- Ако је $v(t) > 0$, онда се честица креће у позитивном смеру.
- Ако је $v(t) < 0$, онда се честица креће у негативном смеру.
- Ако је $v(t) = 0$, онда се честица зауставила.

За честицу у праволинијском кретању је важно направити разлику између брзине и њеног интензитета који описује само колико брзо се честица креће, независно од правца и смера. Тај интензитет једнак је апсолутној вредности брзине ($|v(t)| = |s'(t)|$).

Јединица за пут је метар (m), за време је секунда (s), за брзину $\frac{m}{s}$, а за убрзање $\frac{m}{s^2}$.

Пример 18 Тачка се креће праволинијски по закону $s(t) = \frac{1}{2}t^2 - 5t + 8$. У ком тренутку је брзина тачке једнака нули?

Решење: $v(t) = s'(t)$,

$$v(t) = t - 5.$$

$v(t) = 0$, када је $t = 5s$.

△

Пример 19 Тачка се креће по закону $s(t) = 3t^3 - 2t^2 + t$. У ком тренутку ће брзина тела бити $v = 6 \frac{m}{s}$?

Решење: $v(t) = s'(t)$,

$$v(t) = 9t^2 - 4t + 1.$$

Брзина треба да буде $v = 6$. Изједначићемо претходну једнакост са 6.

$$9t^2 - 4t + 1 = 6,$$

$$9t^2 - 4t - 5 = 0.$$

Добили смо квадратну једначину. Њена решења су $t_1 = 1$ и $t_2 = -\frac{5}{9}$. Време не може бити негативно, па је решење $t = 1s$.

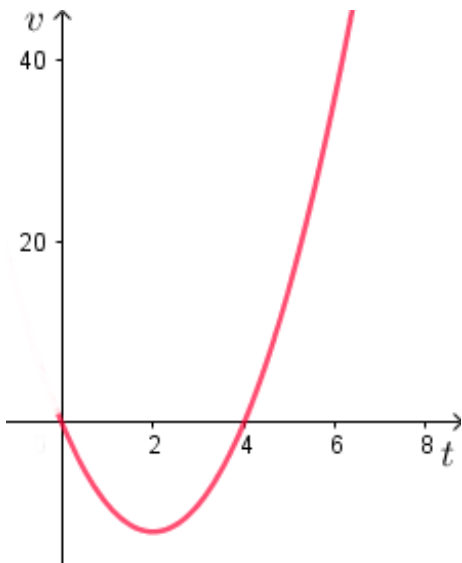
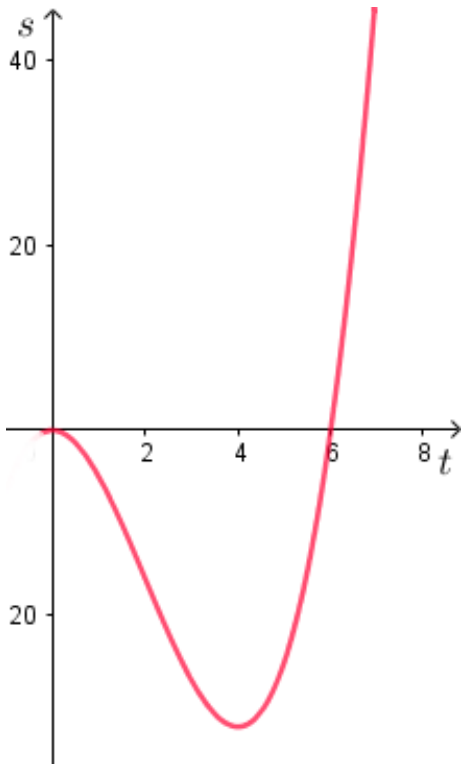
△

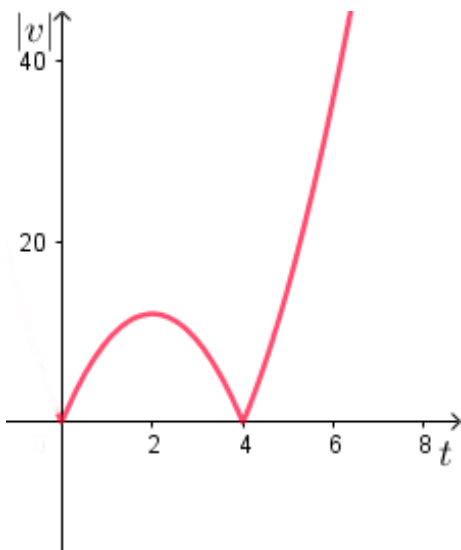
Пример 20 Тачка се креће по закону $s(t) = t^3 - 6t^2$. Пронаћи брзину, њен интензитет, као и графике све три функције.

Решење: $v(t) = s'(t)$,

$$v(t) = 3t^2 - 12t,$$

$$|v(t)| = |3t^2 - 12t|.$$

Први график нам говори да је честица на негативном делу на $0 < t < 6$, а на позитивном за $t > 6$.

На другом графику који представља брзину у односу на време видимо да се честица креће у негативном смеру ако је $0 < t < 4$, у позитивном ако је $t > 4$, а зауставила се у тренутку $t = 0$ и $t = 4$.

На трећем графику видимо да се интензитет брзине повећава на $0 < t < 2$, опада на $2 < t < 4$, па се поново повећава за $t > 4$.

△

Пример 21 Нека је $s = \frac{100}{t^2+12}$ функција положаја честице. Наћи максималну брзину честице за $t \geq 0$, и наћи смер кретања честице у тренутку када она има максималну брзину.

Решење: $s = \frac{100}{t^2+12} = 100(t^2 + 12)^{-1}$.

$$s' = 100 \cdot (-1) \cdot (t^2 + 12)^{-2} \cdot 2t.$$

$$v = s' = \frac{-200t}{(t^2+12)^2}.$$

$v < 0$ за $t > 0$ (честица се креће у негативном смеру), $v = 0$ за $t = 0$.

$$v' = \frac{600(t^2-4)}{(t^2+12)^3}.$$

Посматрањем знака првог извода функције уз услов да је $t \geq 0$, имаћемо да је $v' < 0$ за $t \in [0, 2)$, $v' = 0$ за $t = 2$ и $v' > 0$ за $t \in (2, +\infty)$.

Ово значи да се минимална вредност брзине постиже за $t = 2$, али пошто је брзина негативна имамо максималну вредност за $t = 2$.

$$v(2) = \frac{-200 \cdot 2}{(2^2 + 12)^2} = -\frac{25}{16}.$$

Максимална брзина износи $-\frac{25}{16}$, постиже се после 2 секунде и честица се креће у негативном смеру.

△

3.3 Убрзање

Убрзање описује како се мења брзина кретања. Убрзање је као и брзина векторска величина.

Ако честица у праволинијском кретању има брзину $v(t)$, онда функцију убрзања дефинишемо на следећи начин:

$$a(t) = v'(t).$$

Из претходног одељка смо видели да је $v(t) = s'(t)$, што значи да је:

$$a(t) = v'(t) = s''(t).$$

Погледајмо на примеру.

Пример 22 Нека је $s(t) = t^3 - 6t^2$ функција позиције честице која се креће дуж s осе. Пронађи функцију $a(t)$.

Решење: На основу претходног:

$$s'(t) = 3t^2 - 12t.$$

$$a(t) = s''(t) = 6t - 12 \frac{m}{s^2}.$$

△

Пример 23 Тачка се креће праволинијски по закону $s(t) = 2t^3 + t^2 - 4$. Одредити брзину и убрзање у тренутку $t = 4$.

Решење: Брзина је $v(t) = s'(t) = 6t^2 + 2t$.

Брзина у тренутку $t = 4$ је $v(4) = 6 \cdot 4^2 + 2 \cdot 4 = 104 \frac{m}{s}$.

Убрзање је $a(t) = v'(t) = 12t + 2$.

Убрзање у тренутку $t = 4$ је $a(4) = 12 \cdot 4 + 2 = 50 \frac{m}{s^2}$.

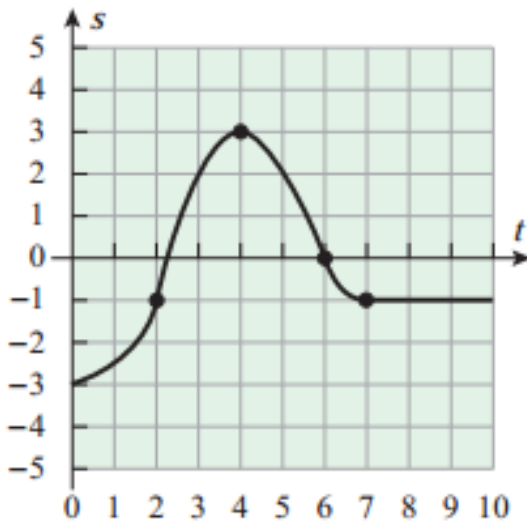
△

Још једна битна ствар. За честицу у праволинијском кретању рећи ћемо да се убрзава када јој се интензитет брзине повећава, а успорава када се њен интензитет брзине смањује.

Очекујемо да ће се честица убрзавати када јој је убрзање позитивно, а успоравати када је убрзање негативно. Ако размислимо видећемо да је то тачно ако се честица креће у позитивном смеру, али није ако се креће у негативном смеру.

Честица са негативном брзином убрзава се када јој је убрзање негативно, а успорава када је убрзање позитивно.

Пример 24 *Анализирајте следећи график.*

Решење: Када је t између 0 и 2, функција је растућа. Одатле закључујемо да је брзина позитивна па се честица креће у позитивном смеру.

Функција је конвексна па је други извод позитиван (убрзање), што значи да брзина расте. Брзина је позитивна и расте што значи да се честица убрзава.

Када је t између 2 и 4 функција расте па је брзина позитивна. Честица се креће у позитивном смеру.

На овом делу је функција конкавна па је убрзање негативно, то значи да брзина опада. Брзина је позитивна и опада што значи да честица успорава.

У тачки $t = 4$ честица се зауставила.

Када је t између 4 и 6 функција је опадајућа па је брзина негативна.

Функција је конкавна па је и убрзање негативно, па брзина опада. То значи да интензитет брзине расте, односно честица се убрзава.

Када је t између 6 и 7 функција опада, па је брзина негативна. Функција је конвексна па је убрзање позитивно што значи да брзина расте. Брзина расте, а пошто је негативна значи да интензитет брзине опада. Честица успорава.

За t веће од 7 први извод је нула јер је функција константна, а то значи да честица мирује.

△

Литература

- [1] Anton, Bivens, Davis, *Calculus*, John Wiley, 2012.
- [2] Вене Богославов, *Збирка решених задатака из математике 4*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2004.